KATARYNKA – KATARZYNKA

Kathrinchen – czyli po niemiecku Kasia, Kasieńka, Katarzynka – tak miała na imię mała laleczka, która, stojąc na jednej nóżce na wieku KATARYNKI, obracała się w rytm melodii, gdy kataryniarz kręcił korbą. KATARYNKI przybyły do nas z Niemiec pod koniec XVIII stulecia, a nazwę przejęły od imienia baletniczki – katarynkowej ozdoby, mającej za zadanie przyciągać wzrok miejskiej dziatwy. Sama baletniczka natomiast odziedziczyła imię Kathrinchen po głównej postaci ulicznych teatrzyków marionetkowych. Przedstawienia takich teatrów odbywały się najczęściej na jarmarkach czy placach zabaw: cały teatr stanowiło duże pudło z ramą zamiast przedniej ścianki i dachu, aktorami były marionetki, a primabaleriną – schöne Kathrinchen, czyli śliczna Katarzynka. Ulubioną postać widziały potem dzieci na pudłach KATARYNEK i to zapewne ich okrzyki „Kathrinchen! Kathrinchen!”, towarzyszące wyciągniętym paluszkom wskazującym baletniczkę na KATARYNCE, dały początek nazwie ulicznego instrumentu muzycznego.